

Híradók Miskolcon vendégeskedtek

Szeptember 23-án őszi, de kellemes napsütésben a Puskás Tivadar Híradó Bajtársi Egyesület és a Budapesti Nyugállományúak Klubjának Híradó tagozata vendégként Miskolci városlátogatáson vett részt. Vendéglátónk a gödöllői HM ARMCOM Kommunikációtechnikai ZRt. volt, akik évek óta valamilyen formában támogatják az Egyesületet és a hozzá szorosan kötődő Híradó tagozatot. A program szervezője a részvénytársaság részéről Illés Kinga kereskedelmi osztályvezető, illetve az egyesület részéről Havasi János közművelődési felelős volt. A kiindulási pontra (Őrs vezér tere) reggel nyolcra pontosan érkezett a cég bérelt busza. Felszállás után, amikor elhelyezkedtünk, a vendéglátónk és idegenvezetőnk Illés Kinga köszöntötte a 45 fős csoportot, egyben tolmácsolta vendéglátónk, Ferenczi Ferenc, a ZRt. vezérigazgatójának üdvözlését és kellemes kirándulást kívánt.

Kinga régi jó ismerőse társaságunknak. Számos alkalommal élvezhettük szervező munkája eredményeit, féltő gondoskodását és azt a szeretetet, amellyel mindig körülvesz minket. Ő jött most is és tudtuk, egy szép tartalmas napunk lesz Vele.

Tervünknek megfelelően rendben megérkeztünk az ország harmadik legnagyobb városába. Az első program a miskolci postamúzeum megtekintése az Avas-dél lakótelepen, az egykori avasi telefonközpont épületében. A tárlatvezető (Molnár György egykori híradó sorkatona) elmondása szerint a múzeum 2007-ben nyílt meg a korábban raktárakban tárolt, a távközléssel kapcsolatos távirók, fali és asztali telefonkészülékek, kézi kapcsolású, valamint automata telefonközpontok bemutatásával. Ma már mintegy másfél ezer kiállított tárgy tekinthető meg. Megtalálható itt minden az ősi Morse távirótól a telefaxig, illetve képtáviróig, távbeszélő-technikában pedig a Bell hallgatótól a legmodernebb elektronikus központokig. Az Egyesület tagjai elnosztalgiáztak, amikor felismerték az aktív korokban használt és üzemeltett híradástechnikai készülékeket. Mindenkinek volt egy kis története a híradó eszközök üzemeltetésével kapcsolatban. Akár egy napot is eltöltöttünk volna a múzeumban, ha az idő nem szabott volna határt, de még sok látnivalót tervezett számunkra Illés Kinga.

Utunkat folytatva egyenesen Miskolc legnagyobb múzeumához mentünk: a Herman Ottó múzeumba, ahol több mint 600 000 műtárgy található. Főleg képzőművészeti alkotások láthatók, a magyar festészet szinte minden kiemelkedő alakja és irányzata képviselteti magát. Csoportunknak nagyon tetszettek Barabás Miklós portréi és id. Markó Károly tájképei. Legtöbb időt Csontváry az Öreghalász képe előtt töltöttünk, de megcsodálhattuk a festmények mellett kiállított szobor gyűjteményt is. Különösen Vedres Márk Emberpár tetszett a látogatóknak.

A következő tárlat a képtár alá süllyesztett kiállítási részleg a Pannon-tengeri mocsaras partvidék bemutatása. Mintegy 8-7 millió évvel ezelőtti fésűs mocsárciprus erdő életszerű maradványairól készített makettek és a Bükkábrányban feltárt konzerválódott fatörzsek tekinthetők meg. Nagyon érdekesen és látványosan lettek bemutatva az 5-6 méter magas, 1,5-3 méter átmérőjű konzervált fatörzsek. A tárlatvezető elmondta, hogy a faszövet szilárdságát, cellulóztartalmát elveszítette és csupán a lignit, mint kötőanyag biztosítja a fák egyben maradását. Viszont a levegővel való érintkezés után fokozatosan szétporladnak, hogy ez ne következzen be, a viking hajóknál alkalmazott cukoroldatos konzerválással megakadályozható. A fatörzseket a cukor oldatban 2-4 évig kell tárolni. Egy ilyen acéltartály a helyszínen is látható. A 7 millió éves Bükkábrányi ősfák mellett kiállított 20 millió éves ősszervek és ősnövények maradványait is megtekintettük.

Itt ért véget a Herman Ottó Múzeum látogatása és jól kifáradva tovább mentünk a múzeummal szemben lévő, a miskolciak által nagyon kedvelt Népkertbe, ahol a Vígadó nevű étteremben már vártak bennünket. A finom ebéd elfogyasztása után, felfrissülve ismét buszra szálltunk és Diósgyőrön keresztül kimentünk a Miskolchoz tartozó Lillafüredre. A cél előtt a buszból megláttuk a völgyben a gyönyörű kis falut, Hámort, ami elvarázsolt bennünket, de

amikor szemünk elé tárult a Hámori-tó és a Palotaszálló látványa, az már a csoda volt. A Bükk gyöngyszemeként emlegetett üdülőhely, ahol nagyon sok híres ember megfordult, nem csak magyar, de sok külföldi is. Kevesen tudják, hogy 1964-ben, magyarországi látogatása során a Palotaszálló vendége volt Hruscsov is. De itt járt korábban 1933-ban írótalálkozón József Attila, akit a környék szépsége meghihletett és itt írta az Óda című költeményét.

A palotaszálló eredetileg Lux Károly tervei alapján (1930-ban) kormányüdülőnek épült. A szomszédos Szikla objektum a háborúban óvóhely szerepet töltött be. A hely szépsége több filmrendezőt is ide csábított, a legismertebb itt forgatott film (1934-ben) ma már muzeális alkotás, a Meseautó. Mi csak egy félórát töltöttünk itt el, pedig még egy nap is kevés lenne, annyi látnivaló van. A szálló előtt lévő függőkertben lesétáltunk az ország legnagyobb vízeséshez (20 méter magas), amit a Szinva patak forrása táplál. Ilyen szép függőkeretet még nem láttam, mondta az egyik egyesületi tagunk. Valóban ritka természetes és mesterségesen kialakított létesítmény, itt látható József Attila és Herman Ottó ember nagyságú szobra, amit az utókor állított az itt töltött munkájuk emlékére.

Aki már hosszabb időt töltött Lillafüreden, az tudja, hogy nekünk nem volt alkalmunk minden nevezetességet ezen a szép napon megtekinteni. Nem volt időnk megnézni az ország egyik legszebb cseppkőbarlangját (Szt. István-barlang), a mésztufa Anna-barlangot, a Szeleta-barlangot (ősemlék lakta), az erdei kisvasút műemlék állomás épületét és még sorolhatnám a sok-sok látnivalót. Lillafüreden nem csak a víz az úr, az idő is, mert megállítani sajnos egyiket sem tudtuk, ezért kénytelenek voltunk visszaindulni. Többen mondták, hogy Miskolcra hamarosan visszatérnek, mert egy nap a város megismerésére nagyon kevés volt. Én, aki 12 évig laktam ebben a városban, tudom, hogy csak ízelítőt kaptunk a város főbb nevezetességéből, nagyon sok látnivaló van, amit nem tudtunk megnézni. De biztosan lesz még lehetőségünk a jövőben, hogy a kihagyott látványosságokat bepótoljuk. Ha igény mutatkozik, jövő évben vállalom a kalauzolás. Miskolc ma már nagyon szép város, a hegyek-völgyek városaként ismert ipari település, a pihenni és kikapcsolódni vágyók számára ideális lehetőséget biztosít. A nap végén végleg búcsút vettünk a Miskolctól és az M3-on visszaindultunk Budapestre. A résztvevőknek emlékezetes nap volt, jól éreztük magunkat. Akik ennél többet szeretnének látni, azok számára javaslom, hogy legalább két-három napot tervezzenek a nevezetességeket megtekintésére.

Az Örs vezér terére érkezve nagy tapsal és köszönettel búcsúztunk el Illés Kinga asszonytól, arra kérve, hogy köszönetünket adja át Ferenczi Ferenc vezérigazgató Úrnak, hogy lehetőséget biztosított egyesületünk tagjainak egy felejthetetlen szép napra. Egy nem várt ajándék volt a híradó egyesület tagjai számára ez a miskolci nap. Sok embernek meglepő manapság az ehhez hasonló ajándékozás. De ha tudjuk, hogy kitől kaptuk, Ferenczi Ferenc nyugállományú híradó mérnök ezredes, volt kollégánktól, mellesleg a Puskás Egyesület tiszteletbeli tagjától, akkor már nem is annyira meglepő.

Ezredes Úr, köszönjük!

Köszönjük kedves Kinga!

Soós Tamás nyá. alezredes

A lillafüredi képek az internetről!

A kirándulás képei a Honlap/Galériában található!